

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, Rimasor 25. sz.
Ide intézendő a lap szellemi
részét érdeklő minden közle-
mény és levelezés.

Bérmentlen levelek nem fo-
gadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonezi-utca 24.
sz. **Rábely Miklós** könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatalt illető előfizetési
pénz-, hirdetés-, nyiltér-
és felszámolások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos petsitor tér-
fogata . . . . . 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után . . . . . 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor . . . . . 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legez-
szerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csupán csak a kiadóhivatal vesz fel.

Hirlapi zsbvásár.

Ugyanesek hangzik a nagy dob, reesező trom-
bita, sipláda, s a bukfenczelők visongása, a mint az
egyik a másik rovására ígér 500.000 frtos főnyere-
ményt, esalhatatlan kenőcsöt, női és férfi különleges-
ségeket, finom öltözeteket, kitünően utánzott arany
ezüst ékszereket, butorokat, olesón, pontosan, pot-
tomáron, előleges-, utólagos-, sőt még reszletfizetés
mellett is, — mulhatatlanul kihuzandó számokat a
kis lutrihoz, csak „tessék, tessék uraim és hölgyeim
siessenek a jó, a szerenesés alkalmat felhasználni,
mert ily hallatlanul mesésen olesó ár mellett készle-
tünk már is fogyatékán van;“ „csak tessék bizalom-
mal (3 drb 5 kros levélbélyeggel) fordulni a világ
legelső matematikusa X. X. tanárhoz annál inkább,
mert mindaz, mit e téren Z. Z. s más csaló hirdet,
csupa nyegleség.“

Igy hemzsegnek a napi lapok hirdetései már
nagy ideje, s hogy e zsbvásári zaj nem esillapul, sőt
naponta nő, az mindenestre szomorító jelenség. —
De veszedelmes is, mert nincs alkalmasabb, kevésbé
ellensúlyozható eszköz a „pénzért mindent“-fele er-
kölestelen jelszónak meghonosítására nálunk, mint
épen a napi sajtó. — E tekintetben már kivételek
sem találkozunk.

E jelenség két okra vezethető vissza. Egyik a kö-
zönség nagyobb részének jóhiszemű tájékoztatansága
a lelketlen kufárok kapzsiságával szemben, másik a
lapkiadók azon megrovásra érdemes törekvése, hogy
az elterjedt lapok, jó nevű szerkesztők czége alatt
vállalatukból minél több hasznot huzzanak.

Valóban ideje lenne, hogy a szerkesztők, kik
előfizetési felhívásaikban mindannyian a jó, a nemes
ügyért küzdők zászlaja alá esküsznek harezosokul,
valóban ideje lenne, hogy ostort vegyenek kezükbe,
elűzni templomuk csarnokaiból a farizeusokat és
izmaelitákat, — hogy kiméletlenül ismertessék meg
mind azt a hamis pénzt, szennyes árut, melyet ott a
közönség nyakába varrni most olyan könnyen sikerül.

És ezt tenni a napi sajtónak kötelessége is lenne,
kivitele pedig csak a jóakarattól függ, és ezzel a

kiadók érdekei sem esorbulnának, mert a szédelő
hirdetései helyét vagy jó hitelűek ajánlatai, vagy is-
meretterjesztő közlemények foglalhatnák el, mind-
két esetben az olvasók számának szaporodásában lel-
nének anyagi kárpótlást.

Nem vitatjuk, hogy a hirdetések, főleg ipari és
kereskedelmi szempontból általában szükségesek, s
hogy ezek a közönség tájékoztatása végett mellözhet-
lenek is, — de hogy bizonyos „tanácsok“ „segélyek“
(legtöbb esetben a bűn és gyalázat útjára) ama „hi-
hetetlen de mégis igaz“ esaképek, s ama „bizonyít-
ványok“ a „meggazdagodás szereneséséről“ tekinté-
lyes lapokban jelenjenek meg, az sem nem szükséges,
sem nem indokolható.

A ravaszság különben is talál igen sok eszközt
arra, hogy áruján tulajdon, tehát a napi sajtó csak
annak tesz kiszámíthatlan értékű szolgálatot, ha mű-
ködési körét messze tágitani segíti; míg maga a kö-
zönség bizva a hirdető lap tekintélyében, lépre megy
s nem ritkán esinos összeg árán tudja meg, hogy
üres ígért áldozatává lett.

De ha még csak pénzt veszítené, — ha nem
veszne oda sok esetben bizalma mindahoz, mit a
hirlap közöl? ha egy-egy ilyen csalódás miatt nem
válna előtte gyűlöletessé maga az intézmény is, mely
a esábitók előtt utat egyenget? ha az örült vágyak,
hiu kaczertség, olesó ragyogás áldozatai nem ez
utonsietnének visszatéríthetetlenül amaz erkölesi pos-
vány iszapjába, melyből a hirdetések bekaversenye
hangzik?

Azt mondják — s tán igaz is, — hogy a sajtó
nagy hatalom. Látjuk is, képes ellenállhatatlan nyo-
mást gyakorolni népekre, kormányokra, tud terem-
teni közvéleményt, hát nem tudná-e lerázni magáról,
e két (és isten tudja hány laki) hüllőket, hogy ne
lenne alkalmuk undorítóvá tenni még az egyszerű
lakások levegőjét is?

Csak egy néhány „esalhatatlan“ tanár számtani
műveleteit, csak egy néhány „végleges végeladást“,
csak egy néhány „hihetetlenül olesóságot“ „titoktar-
tást“, „ritka alkalmat“, „segélyt és tanácsot“ kellene

kiméletlenül megismertetni, csak néhány villámot e
sötét alakok feje fölé, s egygyel kevesebb lenne az
egyptomi csapásokból, melyek becsületes törekvésű
ipari versenyünket, erkölesi és anyagi jólétünket fe-
nyegetik.

Hanem az is igaz, hogy „segíts magadon, s meg-
segít az isten.“ Aki megcsaladni akar, azt bizony meg-
csalják. Maga a közönség is védheti magát azzal, ha
egyik vagy másik kedvelt hirlap szerkesztőjének ne-
vét ama hirdetések eredetétől szigoruan elkülönítve,
nem engedi fejét fényes ígértetek által elszédíteni, zse-
bét kiüritetni. Hogy mennyit érnek a fentebbi hirde-
tések, legyen elég azokra hivatkozunk, melyek sze-
rint (egyelőre csak hitvány 15 krért) olyan három
számot kapunk a kis lutrihoz, a minőkkel bizonyosan
nyerünk (valamikor ha minden huzás alkalmára
minden lotto gyűjtőbe teszünk.) Ilyen hirdetést a
napokban egy ugyanazon lapon egyszerre négy „tanár
ur“ tett közzé, mindenik a magáét állítván esalhatatlan-
nak. Lehetett közülök válogatni. Maga e körülmény is
elégé ajánlatos. Hátha még meggondoljuk, hogy lotto
számításuk esalhatlansága mellett első sorban maguk
számára üritvén ki a lottók pénztárait, bizonyosan nem
szorulnának a hiszékenyek postabélyegeire. Nagyban
és egészen ilyen természetűek a többi nagyhangu
ígértetek is, mind csak arra számítva, hogy a zsb-
vásár minél népesebb legyen. Egy ilyen zsbvásárból
kaptunk mi is megrendelés útján 7 frt 50 kr. „hal-
latlan“ olesó áron olyan tajték árukat, a melyek test-
vérek között sem értek fel egy — — — selmezi
pipával. — Tudunk rá esetet, hogy egy „segélyre“
szorult nő, mint erkölesi rom került ki a „tanácsadó“
kezei közül. És hány család lett minden tekintetben
szereneséttenné ama „esalhatatlan“ számok miatt, me-
lyek a könnyű gazdagodás reményét esilogtatták szün-
telenül? Hát nem undorító eredményei ezek a hirlapi
zsbvásárnak?

Világosságot e sötétség fölé!

A sajtó ne tőrjön maga körül ámitókat ha na-
gyok, ha kicsinyek; a közönség ne induljon lidérez-
fények után; a napilapok ne közeljenek nyegle hir-

T Á R C Z A.

A madarak.

A tél beállt pusztításaival,
Nagy hó takar földet, mezőt;
Kiesb vidékre repül a madár
S hü párja is követi őt.
Csak hogy nyugalma ama menhelyen
Nem tart soká, állandó nem lehet;
A madarak, bár a tél elűzi.
Visszatérnek: ha jó a kikelet!

Sóhajunk kíséri messze, távol,
A végzetes vándoruton,
De dalai visszhangzanak még a
Kunyhókban és uri lakon.
S a viruló partok közelében,
Báj övez körül minden kis helyet,
A madarak, bár a tél elűzi.
Visszatérnek: ha jó a kikelet!

A szárnyaszegett honlevők pedig
Irigylik azok helyzetét.
Mert sötét, nehéz felhők támadnak
Az ég boltívén szertesztét.
Vágyuk hő: utának utra kelni
Néhány pillanatra: de nem lehet.
A madarak, bár a tél elűzi.
Visszatérnek: ha jó a kikelet!

S vajjon tudják-e szenvedéseink,
Mig a vész tart, mig véget ért.
Visszarepülnek-e a vén tölgyre,
Mely annyi pihenőt ígért?
Egy szebb jövővel biztat a jóslat,
Boldog napok derüje még jöhet.

A madarak, bár a tél elűzi,
Visszatérnek: ha jó a kikelet!

Beranger „Les viseaux“ után . . . . . t

R Ó Z S I.

(Rajz.)

Hazajött meghalni. Jobban szereti, ha teste az édes ha-
zai földben nyugszik. Barna Bandi ráborul a koporsójára és
fuldokló zokogásba tör ki: „Hej Rózs! Rózs! miért nem is
mondta te azt nekem hogy elmegy messze, — hogy téged
elesalt az . . . . De nem viszi el szárazon, él még az Isten,
a ki erőt ad nekem, hogy megbosszuljalak . . . . De hiába,
te meghaltál, itt fekszel halvány arczal, hidegen, hogy a
szívemet megszakaszd.“

Es sir keservesen, lelkét lebilineseli egy ideig az a sötét
koporsó, aztán visszazsáll a multba, vissza ezelőtt két évre és
kezdi rajzolni előtte a képzelet Rózs történetét.

Este van, kiut az utcán hatalmas ostorpattogások za-
varják meg a nyugalmas esendet. Ugyan mi lehet az!? Most
kérk Rózs! Barna Bandinak. Rózsinnak vér tolu arczába, kifut
a házból, ki a kamrába, arczát az ágy páruái közé hajta és
sir, zokog keservesen.

— Mondom, hogy nem lehetek az övé, hogy én szegény
vagyok, ne szeressen, de ő csak mosolyog. Azt mondja, hogy
elvisz messze, nagyon messze, hol híremet se hallják, s ott
élnék majd boldogan . . . Oh Istenem ha majd eltalál jönni,
— ha megmondom neki, ha elmegyünk, lesz-e eröm elhagyni
szükímet . . . ezt a kedves földet . . . oh! oh! ha az ő biz-
tató szemébe nézek, lemondok a világról is.“

Es ugy sirt, zokogott, hogy megindította volna még a
követ is, s kihallatszott az utcára sirása.

— Siratja leánykorát — mondogták odakint — öröme-
mébe nem tud mit csinálni. Hej bizony csak jó szereneséje
akadt, boldog pár lesz belőlök.

Rózs! semmitsem hallott, csak egy édes susogás rezgett

át tévedező lelkén, csak a hízoló beszédre esilogott át kö-
nyes szemén az öröm fénye.

— Édesem, Rózs! — susogá a esábitó. — miért hul-
latod gyöngy könnyeidet? Hát nem itt vagyok-e én!? Én a te
mindened, a ki szeretlek, s elviszlek téged egy paradicsomba,
ugy élünk ott mint Ádám és Éva, boldogan, örömmel. Eljősz
ugyebár? Ne hozz semmit, csak a szived. — még azt is a
sötét éj leple alá burkoljuk, hogy elfödve az emberi szemek-
től, édesebben dobogjon föl.

A esillogó könnyek folyása megszűnt, midőn az urfi Ró-
zsit átkarolta és lecsókolta a bánatot homlokáról. Oh hogy
hitt neki az az ártatlan szív, mily mohón nyelte azokat az
édes, ámitó szavakat, melyek eszt elvevők. Az ártatlanság
nem fél, nem tartózkodik a bűntől, mert hiszen még azt nem
ismeri.

— Elmegyek — susogá a válaskor, aztán bement a ház-
ba, vig volt, enyelgett, mint a kis gyermek. A kérőkhöz olyan
édesen, biztatólag szólt, hogy azok a legjobb reményekkel el-
telve mentek haza.

Oh mily jól esett ez a szegény Bandinak, örömeben nem
tudott aludni egész éjjel . . . gondolkodott . . . merengett az
édes jövőről, mily boldog lesz ő, ha Rózs! majd ebbe a kis
házba lesz s átkarolhatja karesu derekát, szemébe mosolyog-
hat, s azt mondhatja neki: „Galambom! Rózs! Megalkotta
a jövő képét messze, midőn majd pajzán kis gyermekek fut-
kosnak körül. — Oh de boldog is lesz. — Az édes meren-
gesek közt ébren lelte a bíboros hajnal, az első napsugár,
mintha minden örült volna.

Rózs! pedig kifutott a kertbe, versenyt dalolt egy ideig
a pacsirtával, aztán könnyek gyűlték szemébe és elkezdett
sirni, befutott a házba, ráborult édes anyja keblére s ott zo-
kogott, körülölelte apja nyakát és sirt mindig. — Örül, nem
tudja, mit csinál örömeben! Minket sajnál, hogy itt hagy!
Ne sirj Rózs! hiszen nem messze mégy tőlünk — moudo-
gatak a szülők. — Rózs! sirt, aztán ismét kifutott.

— Nem messze!? Oh ha tudnák, hogy soká, nagyon
soká, talán örökre nem látnak.

detéseket; s a közönség ne támogasson olyan lapot, mely a hitványságnak is helyet ad, s akkor megszűnik a hírlapi zsibvásár.

Az építőmesterségek szabályozása.

I. Fejezet.

Általános rész.

1. §. Az építőmesterségek fogalma alá esik: az építőmester, a kőművesmester, az ácsmester és a kőfaragómester ipara.

2. §. Az építőmester az építkezés terén előforduló minden munkát, beleértve a hozzá tartozó összes iparos munkákat is, önállóan létesíthet.

3. §. A kőművesmester minden föld-, kőműves- és elhelyező munkát fogantathat s ezenkívül egyszerű szerkezetű földszintes lakóházakat és gazdasági épületeket építőmester közbenjárta nélkül, saját felelősségére építhet s az ott előforduló összes munkát vezetheti és végrehajthatja.

Hatósági szabályrendelettel a földszintes lakóházak építhetése kivétel a kőművesmester hatásköre alól.

4. §. A kőfaragómester a saját mesterségére vágó minden munkát saját felelősségére végrehajthatja.

5. §. Az ácsmester a saját mesterségére vágó minden munkát, valamint egész építkezéseket is, melyek faszervezetűek, saját felelőssége alatt végrehajthatja.

6. §. Építési engedélyhez nem kötött munkálatokat oly kőműves, ács és kőfaragó is végezhet, a ki a hatóság előtt igazolta, hogy legalább 2 éven át szakbavágó munkálatozván mint segéd működött.

7. §. Az építőmester, a kőművesmester, az ácsmester és a kőfaragómester iparának gyakorlásához szükséges képesítés a következő szakaszokban szabályozott, külön vizsgálat sikeres letétele folytán nyert oklevéllel illetőleg bizonyítvány által igazolandó.

II. Fejezet.

Az építőmester képesítéséről.

8. §. Az építőmesterség gyakorlására szükséges képesítés igazolható:

a) a m. kir. József műegyetemen nyert vagy ez által honosított építészeti oklevél és annak kimutatása által, hogy az építőmesterség terén legalább 2 évig gyakorlatilag foglalkozott;

b) a képzettség megvizsgálására szervezett és Budapesten működő vizsgáló bizottság részéről kiállított bizonyítvány által.

9. §. A bizottság 21 tagból áll. A bizottság elnökét és tagjait a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter, a műegyetem és állami középiskola tanárai, az állampolitikai tisztviselők, építészek és építőmesterek közül évről-évre nevezi ki.

A vizsgálóbizottság az elnökkel együtt 7 tagból alakítatik és pedig olyképen, hogy a bizottság tagjai közül minden egyes esetre az illető tagok az elnök által hivatnak meg.

10. §. A vizsgálatnál előforduló írásbeli teendőket az elnök ellenőrzése alatt a bizottsághoz a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter által kirendelt jegyző látja el. Az elnök őrzi a vizsgálatra vonatkozó iratokat és felelős azért, hogy a megvizsgálandók a vizsgálatra becsátásra vonatkozó határozatok kiadása, továbbá a vizsgálat határidőjének kitűzése, vagy az általuk készített dolgozatok megbírálásakor indokolatlan késedelmet ne szenvedjenek.

A bizottság vagy az elnök eljárása ellen a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterhez folyamodhatni.

11. §. A vizsgálatot két folyamodvány a bizottság elnökéhez adandó be. E folyamodványhoz melléklendő:

a) Bizonyítvány arról, hogy folyamodó valamely középiskola összes tanfolyamát jó sikerrel végezte.

b) Bizonyítvány arról, hogy folyamodó legalább három évig az építőmesterség terén gyakorlatilag foglalkozott.

c) Melléklendők ezenkívül következő rajzok és írásbeli dolgozatok:

1. Rajzok. 1. helyszínrajz, a melyen az építmények is legyenek, és egy lejtmerésnek rajzokban és táblázatokban való

előtűntetése; mindkettő a vizsgálandó saját felvétele alapján készült legyen.

2. Két lap épületszerkezetű rajz.

3. Két lap díszítményi rajz.

4. Egy teljes tervezete egy lakóháznak, vagy egy kisebb nyilvános épületnek.

5. Egy teljes tervezete valamely gazdasági épületnek vagy üzleti használatra szolgáló építménynek.

6. Árelemzés föld-, kőműves-, kőfaragó- és tetőfedő munkáról.

7. Részletes előmérés és költségvetés a 4. alatti tervezethez.

8. Egy tervmagyarázat.

9. Egy építési szerződés tervezete, általános és részletes feltételekkel együtt.

Ezen sajátkezűleg készített munkálatok a jelölt által, a készítés idejének megjelölésével aláírandók.

12. §. Kivételesen a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium engedélye alapján vizsgálatra becsátítható oly jelölt is, a ki a 10. §. a) pontjában követelt bizonyítvánnyal nem bír; ez esetben azonban a jelölt tartozik magát elővizsgálatnak alávetni melynek célja főleg az, hogy jelölt igazolja hogy arra nézve, hogy az építőmesteri vizsgára becsátassék, megfelelő műveltséggel bír.

Ha a jelölt az elővizsgálatot nem tette le a kellő eredményen, ez esetben az építőmesteri vizsgára nem becsátítható.

13. §. Az építőmesteri vizsgálat áll:

a) Egy próbamunka (tervezet és költségeloirányzat) készítéséből;

b) Szóbeli vizsgálatból.

(Vége köv.)

Nőnevelésünk.

Megyénk nőneveléséről ohajtok pár szót szólani, azt hiszem, nem lesz érdektelen s unalmas tárgy e lap igen tisztelt olvasói előtt. — A nőnevelés a nevelés egyik legfontosabb része.

Nevelni jó honleányokat, gondos házi nőket, hü feleséget és szerető lelkes anyákat. — E nem nevelése képezi a jövőt, ez az alapja egy anyagi, mint morális társadalmi viszonyainak, ez talpköve magyar nemzetiségünk megtartásának és fejlesztésének. Hogy pedig a kitűzött célt elérjük, egészséges irányban kell vezetni a nevelést, természetesen alapra fektetni azt, felretéve minden képzelt s a társadalom beteges kinövéséi által teremtett nagyzolást és utánzásit. — hogy úgy mondjam — dühöt. — Csak azok az, a ki a műveltséget a minél szabatosabb zongorajátékban és minél tökéletesebb rajzolásban, avagy pedig a sok nyelvek tudásában, vagy épen az illemformák pontos megtartásában keresi és a mellett nem nézi a kedélyt, a szívet, a mi a nőt nővé teszi, nem veszi figyelembe gondolkodása emelkedettségét, nemességét, érzelmei őszinteségét; a ki melegen tud érezni ott a hol kell, lelkesülni képes ott a hol lelkesülni lehet és gondolkodni tisztán és világosan, ott a hol gondolkodni kell. — A világért sem akarom azonban kétségbe vonni, hogy a társadalmi illemformák megtartására, a zongorajátékra, rajzra stb. s minél több nyelv tudására nincs szükség ellenkezőleg. Társadalomban élünk, ahhoz alkalmazkodni kell, ügyességeket elsajátítani szép, minél több nyelvet beszélni hasznos, de mindennek felett nőnek kell lennie.

A szív és kedély fejlesztésére, a szellemi látkör emelésére kell tehát a főszólt fektetni a nőnevelésben.

Azt mindenki érzi, hogy a nők nevelése ép oly fontos, mint a másik nemé, és mégis megyénk területén, mely kulturális tekintetben — tekintve fiiskoláink számát, — igen előre haladott; nem gondoskodott sem az állam, sem a felekezetek és községek egy leánynevelő intézetről, hogy a közszükséget kielégítsék.

Egyesek nagy erőfeszítéssel és kitarással állítottak fel ugyan leánynevelő intézeteket, de könnyen belátható, hogy a legnemesebb hű és a legfáradhatatlanabb buzgalma mellett is egyesek ily fontos és életbevágó kulturális intézet fentartására nem képesek. A községi, felekezeti 6 osztályú elemi (leány) népiskolák pedig ilyenek gyanánt nem tekinthetők. Mert ki nem elégítenek. Megyénk területén e szerint valóban nincs egy, a czélnak tökéletesen megfelelő intézet. Hogy ezen állításom nem légből kapott, — ha soraimnak majdan hely adatik, — ennek bővebb kifejtését más alkalomra tartom fel.

Ily intézetet felállítani tehát a legelőször szükséges. A czélnak egy felsőbb leánynevelő tanintézet feléne meg, melyet a megye központjában volna legjobb felállítani. Azonban ennek fentartása nagy költség, melyet a különben is szerfelett megerőltet Rimaszombati városa, mely minden jó és nemes czélra annyit áldozott és áldoz, már nem volna képes fedezni az állam padig kulturális tekintetben megyénk területén ugy is eléggé igénybe van véve. De van megyénknek egy előkelő állást elfoglaló, még eddig tanintézettel nem bíró városa. Dobsina. — Fekvése, nyelvi viszonyai legalkalmasabbak az intézet felállítására, finansziái kedvezők, elannyira, hogy ily intézetet megerőltetés nélkül — esetleg államsegéllyel — fenttarthatna, s ez által megyénk bírna egy minden tekintetben megfelelő, elsőrendű leánynevelő intézettel. Dobsina városa pedig ily tanintézettel, mely kulturális tekintetben egyrangú a középtanodákkal s széles Magyarországon ez iskola volna a hetedik felsőleánynevelő intézet. Így Dobsina városa, ez által megyénk kulturális tekintetben hazánkban ismét előjárna. Gondolják meg az intézők, mert minden percz, mely elvesz, drága.

P. L.

Megyei szövészeti iparunk érdekében.

A földművelés- ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium ismételve hajlandó szövészeti iparunk előmozdítása czéljából az illető termelőknek kitűnő minőségű bácskai kender és valódi rigai lenmagot mérsékelt áron a gömörmezei háziipar és iparoktatást terjesztő egyesület útján kiosztatni. Kik ebből kísérlettel végett részeshitni kívánnak, felhivatnak, hogy a mennyiség megjelölése mellett ez iránt alólírottat f. é. december hó 5 ikéig értesítsék.

Hasonlóképp felhivatnak azok, kik az elmúlt tavasszal kiosztott 8 mmásza kendermagból kaptak, hogy a kísérlet eredményéről szóló értesítéseiket küldjék be.

Rimaszombati, 1884. nov. 14.

Groó Vilmos,
kir. tanfelügyelő, egyleti pénztárnok.

Ertesítés.

A rimaszombati koreszolyázó-egyletbe iratkozni ohajtó n. é. közönségnek van szerencsém tudomásukra hozni, hogy az egyletbe akár mint rendes tagok 3 évi kötelezettséggel, akár mint foglalkozó tagok, akár mint családtagok egy-egy évre — belépni ohajtván, valam szó- vagy írásbelileg jelentkezni legyenek szivesek.

A tagsági díjak foglalkozóktól 2 frt, családtag foglalkozók részéről 3 személyért 5 frt; minden további családtagért egy forinttal több. december 31-ig előre Brabecz S. egyleti pénztárnok urnál fizetendő be.

Rimaszombati, 1884. évi november hó 21-én.

Dr. Löcherer Tamás, egyleti titkár.

Hírek és vegyesek.

Mai vezércikkünket ajánljuk a hazai lapok szerkesztőinek figyelmébe.

Megyeibizottsági tagokká e hó 20-án Rimaszombati Terhes Pál ref. lelkes és Barna Imre városi alkapitány választottak meg.

A feleli választó csoportban f. hó 20-án ment végbe a megyei bizottsági tag választás, az e végre kiküldött Sárközy Gyula megyei bizottsági tag elnöklete alatt. Megválasztottak Botnyik János földművelő gazda ember és Tóth Samu ref. lelkes, serkei lakosok. Az utóbbi bizottsági tag megválasztása elős küzdelemmel volt megvalósítható, mert a feleli egyike ama választó csoportoknak, hol az intelligencia édes keveset törődve az efféle közügyekkel, a föld népe korlátot nem ismer es nemcsak a megyei gyülestermet igyekszik minduntalan rangsósáival benépesíteni, hanem ha rahagyják, még a Sándorutcai palota tanácskozó termet is bornyuszu inges és sarus egyénekkel töltöve meg, a mint ezt leplezetlenül hirdetik is. — Mig a falu egyik végén ilyen nagy buzgalommal irták a szavazó lapokat, a másikon az alatt egy nagy ordas farkas ismételve látogatást akart a járási szolgabírónál tenni, ki hon nem létében, nem üdvözölhetette kelletlen vendégét méltó módon. Az ország különböző részeiből hallható farkashírek arra látszanak mutatni, hogy szigorú tél lesz nagy hóval, dacára a Mártonludja melle esontjának. A frissen esett hó, némely tulmerez férfút már arra bátorított, hogy előszedje pihenő száját s jól megdöcögtesse testét a meg eddig egyenetlen utakon.

A „Rimaszombati dalárda“ folyó hó 30-án tartja első hangversenyt a „Harom Rozsa“ vendéglő dísztermében. A hangverseny műsora a következő: 1) „Talpra magyar.“ Huber Károlytól, mellyel dalárduk a miskolci országos dalárversenyen értékes ezüst-babékoszort nyert, előadja a dalárda. 2. Népdal egyveleg hegedűn, előadja dr. Veres Samu. 3. „Egyveleg“ Zsazskovszkytól, előadja a dalárda. 4. Felolvasás Hubay Miklóstól. 5. „Szabadság-dal“ Huber Károlytól, előadja a dalárda. 6. „Népdalok“ hegedűn játsza dr. Veres Samu. 7. „Férfiduetto“ Kovácz Emil kísérete mellett eneklik Nagy Sándor és Percz Samu. 8. „Magyar király induló“ Hubertől, a helybeli zenekar kísérete mellett előadja a dalárda. Kezdeté esti 8 órakor, belépti a rendű ülőhely 80 kr., II. rendű ülőhely 60 kr. álló hely 50 kr., deák- és katonajegy 30 kr., karzat 20 kr. — Jegyek előre válthatók Miskolczy István cukrászdájában. — E ki való és érdekes hangversenyre felhívjuk olvasóink figyelmét.

Hullamergőzés. Miskolczy Józsefné, helybeli báboasszony egy már omlásnak indult hullát öltöztetett fel. Öltözés közben fertőzött ujjával a fülébe nyult, minek folytán néhány nap múlva egyik szeme körül a bőr alatt fekete folt képződött, mely alig egy nap alatt egész testén elterjedt s a még élte javában levő asszonyt folyó hó 18-án sirba vitte.

A rimaszombati műfaragó iskola szakszerűen szerkesztett értesítőjét vettük a múlt 1884. tanévről. Ez értesítőből világosan kitűnik, hogy e kisdud tanintézet mily nemes hivatással igyekszik fejleszteni a taipart s rövid fennállása óta is nem kevesebb mint 21 tanulóknak adott tisztességes kenyeret, ide nem értve azokat, kik most hallgatják a már három évre felemelt tanfolyamot. — Ez értesítőből, mely a „Közgazdasági értesítő“ben egész terjedelmében megjelent, kiemeljük a következőket: 1877-ben nyílt meg, fentartói Rimaszombati városa, a gömörmezei iparterjesztő társulat, a miskolci ipar- és kereskedelemügyi kamara s a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium. — A tanítást 6 okleveles tanító végezte. Fel-szerelése a lehető legjobb, mi nem kis mértékben segítette elő eddig is a tanszemélyzet működésének sikerét, s ha meg-gondoljuk, hogy 6--8 frt havi díjjal teljes ellátásban és ki-képezettségben részesülnek a tanulók, akkor e tanintézetről elmondhatjuk, hogy egyike a legelőkelőbbeknek s benne a leg-szegényebbek is nyerhetnek kiképezetést, mert ezek 2--5 frtnyi havi segélyben is részesülhetnek.

C S A R N O K.

Schiller: „Orléáni szűz“-éből.

Előjáték.

Egy mezei táj, jobbra egy kápolna, falüregében szent képpel, balra magas tölgyfa.)

1-ső jelenet: Thibaut F. Arc. — Margit, Luisa, Janka, Etienne, Claude Marie, Raimond.

Thibaut: Ugy van kedves szomszéd, ma itt vagyunk még Frankhonban, szabad polgár, urai Az ősi földnek, amelyet apáink Szántottak, ám ki tudja holnapon Holnapra kelve, ki leend urunk. Az angol mind előbb-előbbre tör, Zászlóikat szerencse követi; Franciaország virányos mezőin Angol vitézek lova lába gázol. Páris mint győzteseknek nyit kaput, S az ős Dagóbert ősi koronája, Egy idegen sarj homlokára jut. Bolyongva lesz kerülni kénytelen Mint örökből kitaszítottat Királyunk unokája, öbönát. Mig az első Páris, közel rokona Az elleusorba harcrol ellene, S ez ellent ön anyja vezetni rá. Körül felgyujtva városok, faluk, A dulás füst boruja mind közelebb

Közelebb jön, e völgyön hömpölyög át.
Amely ugyan ma még békés, nyugodt,
Azért kedves szomszéd én magamat
Istenre bízva, lányaim sorsáról
Gondoskodom, ma még tehetem azt.
Vihar a harez és a viharba kell
A gyenge nőt, hogy férfi védje meg.
Minden baj, minden aggodás fölött
A hú szerelem kiségit, emel.

(Etiennehez:)

Jer Etienne, vedd Margitom kezét!
A szántóföldek összemérve, szántva
Míg két szív egymásban üdvét leli
Menny a házasság.

(Claude Mariehoz:)

Claude Marie! te hallgatsz.

És te Luisám lesütöd szemed?
Hát összetörjek-e két szívet én
Mely egymásért dobog, csupán azért
Mert kincsek által nem lesz gazdagabbá?!
Ki bir ma kincseket, ki bir? mikor
Lakó helyünk a ház maga, s vele
Portáink, a közel ellenhadak
Zsákmányául kitéve szabadon,
Vagy felgyújtva, hogy tűz eméssze meg?!
Egy derék térfi védő melle csak
Mi ily nehéz időkben védet ad.

Luisa: Atyám!

Claude Mária: Luisám!

Luisa: (átöleli Jankát) szeretett nővérem!

Thibaut: Három darab szántóföld mit adok
Mindeniteknek; porta, nyáj, akol.
Isten kegyelme engem megsegélt,
Benneteket is meg fog áldni ő.

Margit: (átöleli Jankát)

Szerezz te is atyánknak örömet!
Kövess példánk, hadd zárja e napot be
Hármas örömtelt vidám kézfogó.

Thibaut: Meuj! készülj! holnap mennyegzőt ülünk!

Én azt akarom, az egész falu
Megünnepelje mennyegzőtököt.

(Etienne, Claude Marie, Margit, Luisa karonfogva el.)

2-ik jelenet: Thibaut. — Raimond. — Janka.

Thibaut: Jankám! nővéreid nászünnepekre
Készülnek, én boldognak látom őket,
Boldogságuk megédesíti agg
Korom; miért hogy te legújabb
Csak bánatot, csak but szerzes nekem!

Raimond: Mi jut eszedbe? mivel érdemelte
Leányod e pirongatás szavát?!

Thibaut: Im itt e derék, jeles fiu
Kihéz hasonló helységünkbe nincs
Kinek szerelme egyedül tied
Már három öszön kérte kezdet,
Szerényen, szíves édes örömet,
S te visszautasítád hidegen
Habár egy más, a többi pásztorok
Nyerhettek tőled egy kegyes mosolyt,
Szíves és nyájas voltál mindenikhez.
Im ifjuságonak hajnalán állsz,
Tavaszdod itt, ez a remények éve,
Kifejlve mint kifejlík a virág,
Mégis hiába várom szüntelen
Hogy a gyöngéd, a feltő szerelem
Bimbója kebleden kelyhét kinyissa,
Hiába hogy érezni tudj, s szeress,
Oh ez, ez nem hágy nyugtot énnekem
Soha, ugy nézem azt mint tévedést
A természetnek egy nagy tévedését,
A szív bánt engem, mely hideg, rideg,
Elzárkózott, magába zárkózott,
A vágyak, érzelmek e korszakán.

Raimond: Hagyd, jól van az Arc apó! hagyd magára!

Kedves Jankám szerelme egy nemes
Egy gyengéd, tiszta égi szerelem!
Titkon fakad az, észrevétlenül,
Titkon, magán feji ki bájait.
Ma még a bérczen lakni szeret ő,
S elhagyva a szabad pagonyt belépni
Egy férfi karján a szük alacsony
Fedél alá, holott reá az élet
Hideg, rideg gondja vár szinte fél.
Ah! a mély völgyből gyakran néztem én
A deli termetű szép gyermeket
Ámulva, némán; ábrándos komoly
Arezával amíg andalogva állt
A bércz felett, hol nyája szétterült.
Akkor, oh akkor úgy tűnt ő elem
Mint egy magasabb, rendkívüli lény,
S ugy képelem gyakorta most is
Miként ha egy más kor szülte lenne.

Thibaut: Ez épen az, mi nem tetszik nekem!

Hogy nőjeinek vidám társaságát
Kerülve inkább ott fenn kóborol
A pusztá bérczen, s mielőtt a hajnal
Feltetszenék, elhagyja nyughelyét
S a rémes éji órák a mikor
Emberhez ember szívesen simul
Kilép subanva mint az árny, holott
Rémekkel a sötét éj megtelik
A keresztutra térve, titkosan
Susog, beszél a hegy szellőivel,
Miért választja mindég e helyet
S tereli nyáját oda egyenest?
Órákon át láttam ott ülni már
Tünődve az ördögös fa tövében,
A melyet minden jó lélek kerül.
Mint végzetes helyet, egy átkozott
Egy gonosz lény lakik e fa alatt
Még az ő régi, ő pogány időkben.
Falunk legvénebb ősz öregjei
Ijesztő, borzadályt keltő regéket
Regélnek e fáról, hogy dus, sötét
Lombjai közt, gyakorta valam

Rémes, esodás suhogást hallani.
Egyszer setét hajnalba' magam is
Alatta vitt el utam, s ön szememmel
Láttam ott ülni egy kísértetes nőt;
Bő, százsorosan ránczolt köntöséből
Lassan kinyújtá aszott karjait
Felém, mintha intett vón; én bizony
Istennek ajánlottam lelkemet,
Imát rebegve gyorsan elsiettem.

Raimond: (a szent képre mutatva)

Itt a szent kép szerencsés szomszédosága,
Égi békét, áldást terjesztve szét
A sátán művétől megörzi lányod.

Thibaut: Nem, ah nem! mit álman hozott elem

Jelent az valamit, jelentenek
Az álomba feltűnt bánatos arezok.
Már három izben láttam ülni őt
Rheimsban, királyunk trónja bitorán
Fején hét esillagfénytől ragyogó
Diadémmal, kezébe a jogarral
Mit ékit három fehérliliom.
Holott én atyja és nővérei
Herezegek, grófok, érsekek, maga
Királyunk, tédet hajtottunk előtte.
Hogyan, mi ez? kunyhómra honnan árad
E fény, ome magas kütüntetés?!
Ah! végzetes mély értelme van annak!
Az intő álom, leányom szívének
Hiu, ábrándos gondolatjait
Adja tudomra így, jelképpileg.
Ki, mert a szépség, báj ajándokával
Oly bőkezűen felruházta Isten:
Szégyenli, hogy pórnőnek született.
Megáldá esodás tehetséggel ugy,
Mint egyszem e völgy pásztor női közt,
Szívébe vétkező góg foglalt helyet.
Pedig e góg az, mely bukott angyallá
Teszi magát az angyalt s kárhozat
Pokol szülte ördögge az embert.

Raimond: Van-e erényesebb nő, szende jó

Leányodnál? van-e ki szívesebben
Örömebb segíne nénein?!
Ki, bár eszével mindnyájunk felett áll,
Mint egyszerű pórnő, paraszt leány
Viseli csak magát, engedve kész
Teszi kezét a legdurvább munkára.
S keze között, keze alatt esodásan
Nyáj, elvetett mag, nő, tenyész, virul.
Mindben amit végez, amihez fog,
Társul szegődik a szerenese mellé.

Thibaut: Igaz! ily gyermek megbecsülhetetlen

Aldás, mégis oly különös, sajátos
Nyomasztó érzés fog el engemet
Ez áldás mellett; — de legyen elég!
Én hallgatok, hallgatni akarok,
Elnémítom a sejtelen szavát.
Panaszokdjam tán drága gye mekemre?!
Nem! intem őt csak, s imádkozom érte!
Intem; hogy e fát elkerülje, ne
Keresse e magányt, gyökért ne ásson
Ejfel időm, — ne készítsen italt
S ne írjon a fővénybe jeleket!
A szellemeknek birodalma, mely
Sötét odvában esendesen pihen
Felkelhet, ébredhet, könnyen, hamar,
S hozhat fejére könnyen veszedelmet.
Ne keresse a magányt, ne az éjt!
Hol a menny a pokollal fog kezét.
(Folytatása következik.)

Hivatalos közlemények.

Gömörmege alispáni hivatalától.

10845. sz. — A hasznos háziállatok közt a f. hó 9—
15-éig lefolyt héten a tornáljai járáshoz tartozó Abafala köz-
ségben 10 darab sertés tüdőszallérgében, Zádorfalán 50 drb
sertés orbánczban elhullott; Abafalán beteg sertés nem ma-
radt, Zádorfalán azonban beteg kezeltetik 3 drb, a n.-rócei
járáshoz tartozó Borosznokon még két drb juh száj- és kö-
römfájásban szenved, javuló felben van; a rimaszécsi járáshoz
tartozó Balogfalán lépfenében (állítólag) beteg 14 drb sertés,
erre nézve ugy járásbeli szolgabíró mint megyei állatorvos
utasítottott, hogy a szükséghez képest a kivitel tekintetében
szigoru zárt rendeljen és tartson fenn.

Rimaszombat, 1884. november 20.

alispán helyett
Ujházy, főjegyző.

Rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázat.

832. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék területén
levő roznói kir. járásbírósnál üresedésbe jött 600 frt évi
fizetés és 100 frt lakpénzzel javadalmazott II-od osztályu se-
géd telekkönyvezetői állomásra a nagyméltóságú m. k. igaz-
ságügyminiszter urnak folyó év november hó 2-án 2941/I. m.
E. 84. szám alatt kelt engedélye alapján pályázat hirdettetik.
Felhivatnak ennél fogva a pályázni kívánók, hogy szabályszerűen
bélyegzett és kellőleg felszerelt folyamodványukat, melyben az
életkor, eddig viselt hivatal és a hivatalos nyelven kívül a tót
és németnyelv ismeret is okmányilag igazolandók, — ezen
pályázat a hivatalos lapban 3 ik közzétételétől számítandó 4
hét alatt az ügyv. szab. 5. §-a értelmében ezen kir. törvény-
széki elnökségnél annál bizonyosabban nyujtsák be, mert ellen-
esetben a folyamodványok figyelembe véteteni nem fognak.
Rimaszombat, 1884. évi november hó 6.

Fornét Jenő, kir. tszéki elnök.

A m. kir. belügyminisztertől. Valamennyi törvényhatóságához.

Körrendelet.

A Dél-Francoziaországban, Spanyol- és Olaszországban ez
évből uraltott kolera alatt azon tapasztalati tény újabb meg-
erősítést nyert, hogy a járvány leginkább ott szedi áldozatait,

hol a járványesira kifejlődésére és így a kór elterjedésére al-
kalmatlan és kedvező talaj létezik.

Ily alkalmas talajnak tekintendő: a felhalmozott szenny,
tisztatlanság; felhalmozott piszkos rongy és esont mennyisé-
gek; trágya s ürüléktelepek, mocsarak, pangó vizek; zsufolt
lakások, nem kellőleg szellőztethető lakhelyiségek; rosz víz
stb., szóval mindaz, a mi a talaj- és légnak fertőzését elő-
idézheti.

Tény az is, hogy ha a kóresira, minél tisztább és egész-
ségesebb talajba jut, vagyis minél jobbak az illető helynek
közegészségi viszonyai, annál kevésbé juthat kifejlődésre s így
annál kevésbé bir ártalmakat, betegüléseket előidézni.

Elkerülhetlenül szükséges tehát, hogy minden igyekezet
s a legnagyobb erély arra fordítassék, hogy mindaz, ami az
egyes helyek egészségügyi viszonyainak előmozdítására, emelésére
szolgálhat, tekintettel arra, hogy a kolera legújában Párisban
kiütött, szigoru pontossággal s lelkiismerettel eszközöltessék.

Minélfogva szoros kötelességévé teszem a törvényható-
ságnak, hogy a köztisztaság fentartása s emelése tárgyában f.
évi 37061., az ivóvizek megjavítása iránt f. évi 40182., a fer-
őtlenítés eszközölésére nézve f. évi 42389. szám alatt kibocsá-
tott körrendeleteimet, valamint a f. évi 44382. szám alatt kelt
általános járványutasításban foglaltakat annál is inkább a leg-
nagyobb szigorral és pontossággal hajtassa végre s azok foga-
natosítását, kellően ellenőrizze, mivel esetleg az intézkedések
miképen történt foganatosítása iránt nyerendő személyes meg-
győződés szempontjából külön megbízott felügyelő fog a tör-
vényhatóság területére e helyről küldetni.

Az ügynek rendkívüli fontosságánál fogva elvárom, hogy
a törvényhatóság, felelősségének érzetében a kellő intézkedé-
seket ezután is a lehető legnagyobb eréllyel megteendő
Budapestben, 1884. évi november hó 17-én.

Tisza, s. k.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. J. A többinek is sorát ejtjük.

P. L. Csak most szoríthatunk be. Kérjük a többit is.

Felelős szerkesztő: Bodor István.

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

Rimaszombat rendezett tanácsu város cselédségei
részére 1885. évre szükséges ruha-neműknek ár-
lejtés mellett leendő kiadására határnapul 1884-ik évi
november hó 28-ik napjának délutáni 3 órája tüzetik
ki, a mely határidőig a zárt ajánlatok elfogadtnak.

Az árlejtési feltételek, valamint a ruhák minősége
és száma a városi számvevősnél megtudható.

Kikiáltási ár 814 frt 80 kr., a bánatpénz ennek
10%-ja.

Kelt Rimaszombatban, 1884. november 21.

Id. Badiny Gyula, bizotts. elnök.

Árverési hirdetmény.

Rozsnyó város árvaszékének 1884. évi novem-
ber 15-én 276/1884. sz. a kelt végzése folytán köz-
hírré teszem, hogy az ideiglenes gondnokság alá he-
lyezett Berényi Imre rozsnyói lakos tulajdonához
tartozó s 5509 frt 49 kr-ra becsült rőfös bolti áru-
cikkék, felszerelvények s activ követelések, folyó évi
december hó 5-ik napján d. e. 9 órakor irodámban
árverés útján elfognak adatni. A leltár s árverési fel-
tételek nálam megtekinthetők.

Rozsnyón, 1884. november hó 20-án

Dr. Marko Sándor, kir. közjegyző.

Haszonbéri hirdetmény.

Özvegy Ujházy Tivadarné sz. Malatinszky Irma
urnő pongyeloki birtoka, mely áll 143 kataszteri hold
szántóföld, 47 kataszteri hold rét és 645 kat. hold
erdőből, az 1885. évi márczius hó 19-től kezdve,
több évekre haszonbérbe kiadó.

Bővebb értesítést ad Molnár József ügyvéd Ri-
maszombatban.

Hirdetmény.

213. sz. — Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX.
t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a ri-
maszombati kir. járásbírósnál 1944. számú végzése által rima-
szombati egys. prof. gymnasium végrehajtató ja-
vára Bálint Márton ellen 300 frt tőke, s jár. követelés
erjéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le-
foglalt és 400 frtra becsült két tehén és 200 mázsa szénából
álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1944. sz. kiküldött rendelő végzés
folytán a hely színén, vagyis Klenőcz község házában leendő
eszközölésére 1884. év december hó 4-ik napjának d. e. 10
órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly
megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen
árverésen, az 1881-évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a leg-
többet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.
cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.
Kelt Rimaszombatban, 1884. évi november hó 18-án.

Draskovics, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

A nagy-rőczei kölesönös segély-szövetkezet igazgató választmánya a körülményektől indítva érte magát a **takarékbetétek kamatlábát 5% leszállítani**, mely kamatláb 1885. évi január hó 1-től számítandó lesz. Miről az érdeklettek azon czélból tudósítanak, hogy betéteikkel — ha ezen kamatleszállítással nem lennének megelégedve, — szabadon rendelkezhesenek. — Nagy-Rőczen, 1884. évi november hó 9-én.

Hlavács Sámuel,
igazg. elnök.

Cséplőgép.

Alsó-Hangony községben egy **jó karban lévő 8 lóerejű gőzgép** és szintén teljesen **jó karban lévő 8 lóerejű cséplő-szekerény** teljes felszereléssel jutányos áron eladó. — Venni szándékozók értekezhetnek alulirt tulajdonosnál ugyanott.

Tisztelettel
Komár Ferencz,
gépész.

3—3

Haszonbéri hirdetmény.

A rozsnyói püspökség tulajdonát tevő, Sajópüspöki és Velkenye községében gyakorlandó

malom-regalejog

f. évi december hó 11-én Sajópüspökiben az uradalmi kasznári hivatalban délelőtt 11 órakor megtartandó nyilvános árverésen jövő 1885-ik évi január hó 1-től számítandó, három egymást követő évre, a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Bánatpénzül leteendő az árverés kezdetével 800 frt o. é.

A feltételek Rózsnyón az igazgatói irodában, Sajópüspökiben az uradalmi kasznárnál bármikor megtekinthetők.

Fábián Ferencz,
püspök-uradalmi jószágigazgató.

1—3

Örök áron eladó.

Korcsma- és mézárszék-regále Gömörmegye Alsó-Szuha közbirtokossága által folyó év december 29-én nyilvános árverés útján örökáron el fog adatni. Becsár 4500 frt, melynek tizedrészét vevők tartoznak az árverés előtt letenni.

2—3

Legujabb tudósítás.

Rimaszombat városa és vidéke n. é. közönségével, de különösen tisztelt vevőimmel szemben vélek kötelességet teljesíteni a midőn a téli évad beálltával arról van szerencsém értesíteni, hogy a gyári telepekről viszatérve, raktáramat sok oly czikkkel bővítettem, a minőket eddig nem tartottam, nevezetesen:

A legfinomabb nő és uri **prágai keztyűk** selyem- és clott **esernyők**, a legdivatosabb női ruhákhoz szükséges **gombok, szalagok, csipkék és rüschek** minden színben és minőségben, a legdivatosabb **Krimmer és bársony** disz. Jute-, gyapju és chenille **füte- és sopszövények**. **Kész gyermek posztó ruhácskák** stb., mindenzen elősorolt czikkék, melyek városunk üzleti forgalmában lézagosan pótolnak, nálam gyári áron megszerezhetők.

Rendes czikkeimmel is meglepő eredményeket mutathatok ezuttal fel ugyanarra, hogy a legjobb minőségű csikos és piquet **barhetek, calmuk, moldon**, kisebb és nagyobb **téli kendők** szintén gyári áron szereshetők nálam be.

Divatraktáromra áttérve jogos önérettel mondhatom hogy ez valódi különlegességét képezi piacunknak, mert **ruhaszöveim, flanelleim és nőiruha-posztóim** az utolsó divatnak teljesen megfelelők, fekete és színes **ternóknak**, fekete és színes **selymekben** pedig a legjelesebb gyártmányokat tartom raktáron.

Dús raktárt tartok még valódi rumburgi-, creasz- és sziléziái-**vásznakból** $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$ és $\frac{3}{4}$ szélességben. Mindentféle **színes és fehér asztalneműekből**, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{4}$ és $\frac{5}{8}$ szélességű **chiffonból pamut- és czérna-grádlí és kanavászból**, ugy, hogy ide sorolva még cachemir és gyapjuszatú **paplanaimat**, a legujabb mintájú gobelin- és ripsz **terítő-készleteimet**, a lelegegánsabb **menyaszszonyi kelengyék**et vagyok képes összeállítani.

Nagy **uriszövet** raktárom arra képesít, hogy a lelegegánsabb öltönyök elkészítését a legelőnyösebb áráért vállalhatom fel.

Kiváló nagy raktárt tartok **uri és női fehéreneműekben és nyakkendőkben**, gobelin-, ripsz és esinvat-**butorkelmékben és pokróczokban**.

Van szerencsém végül a n. é. közönséget raktáram megszemlélésére meghívni és magamat további becses pártfogásába ajánlva maradtam

Rimaszombat, 1884. október 26-án.

5—*

Teljes tisztelettel
ENGEL ADOLF.

Hirdetmény.

315. sz. — Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tornallyai kir. jbiróság 2168/882, számú végzése által **Petrovics György** felperes végrehajtató javára **Nagy Gáspár s társai** f-vályi lakos alperesek ellen 400 frtból 198 frt 7 kr. tőke hátralék, ennek 1881. év január hó 15-ik napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 21 frt 10 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 550 frtra becsült Lőkös Lajos II-od rendű alperesnél 4 darab jármás ökörből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2327. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Felső-Vály községben II-od rendű alperes lakásán leendő eszközzésére 1884-ik év november hó 29-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Tornallyán, 1884-ik évi november hó 17-ik napján.

Záborszky Sándor, kir. bsági végrehajtó.

SZOJKA JÁNOS

gazdasági gépjavitó-műhelye.
RIMASZOMBAT.

Van szerencsém a t. gazdaközönségnek gépjavitó műhelyemet szíves figyelmébe ajánlani. Felvállalok — jótállás mellett — **mindentféle gépek** javítását. Gőzgépeknél **uj tüzfalak, tüszekrények, uj becsövezések, stuczczolások és egész felszereléseket** a legjutányosabb árák mellett.

Vidéken teljesítendő javítások is elfogadtatnak.

Ajánlkozom **uj szivattyus-kutak** felállítására, vagy ezeknek javítására stb. stb.

Rimaszombat, 1884. okt. 25-én.

Szojka János, gépész,

Műhely: temető-utca 20-ik szám alatti házban. 5—*

„PHÖNIX“ biztosító-társaság.

Alapított: 1860-ban. — Biztosítéki-alap: 5.000.000 frt.

IGAZGATÓSÁG:

Elnök: **Salm-Reifferscheid Hugó** örögróf.

Alelnök: **Mallmann József** lovag.

Igazgatói tanácsosok: **Wiesenbergi Klein Ferencz** báró, **Liebig János** báró, **Suttneri Gundacker Károly** báró, **Herring Ernő** báró, **Tinti Károly** báró, **Dr. Hiller Albrecht**, **Hein Keresztély**.

Vezérigazgató: **Moskovicz Jajos**.

Van szerencsénk a t. cz. közönség becses tudomására hozni, hogy a

„PHÖNIX“

biztosító társaság kerületi ügynöksége czég alatt Rimaszombatban képviseletet állítottunk fel, mely működését jövő hó 1-én megkezdí.

Kerületi ügynökségünk képviselete és vezényletével

Szabó és Vékey

urakat biztuk meg.

Midőn kérjük, hogy erről tudomást venni szíveskedjék, maradtunk teljes tisztelettel

Miskolczon, 1884. október hó.

a „Phönix“ biztosító társaság miskolczi vezérügynöksége
Lang. Szombathy.

Fenti hirdetésre való hivatkozással van szerencsénk a helybeli és vidéki n. é. biztosító közönség becses tudomására hozni, hogy hivatalos működésünket üzlet helyiségünkben (főter 11. sz.) f. hó 1-én megkezdjük.

Társaságunk a biztosítás minden ágában elfogad ajánlatokat a legmérsékeltebb díjak mellett. Káraink gyorsan és levonás nélkül fizettetnek ki. A biztosítási fizletre vonatkozó bármely felvilágosítással a legkészségesebben szolgálunk,

Magunkat a n. é. közönség pártfogásába ajánlva vagyunk teljes tisztelettel

Rimaszombat, 1884. nov. hó.

3—3

Szabó és Vékey.

Kiadóhivatal: Budapest V. Nádor-utca 7-ik szám.

Előfizetési árak

a „PESTI HIRLAP“-ra

Egész évre . . . 14 frt — kr.

Félévre . . . 7 frt — kr.

Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.

Egy óra . . . 1 frt 20 kr.

Egy szám helyben 4 kr.

Vidéken 5 kr.

PESTI HIRLAP

LEGLICSBŐB, LEGJOBB, LEGELTEREJDTEBB MAGYAR

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelen

mindennap

az ünnep- és vasárnapokat követő

napokon is, 2—2 $\frac{3}{4}$ iven.

Mutatványszámok kivanatra egy hétig ingyen és bérmentve küldetnek.